

Ἐκδόσεις Ἑλληνίζειν

Επιμέλεια Ἐκδοσης: Διηνέκης Ποντικός
<http://dienekes.angeltowns.net/>

Τῶν αὐτῶν ἑπτὰ σοφῶν Γνώμαι

Περιάνδρου τοῦ Σοφοῦ

Πᾶσιν ἄρεσκε. Καλὸν ἡσυχία. Ἐπισφαλὲς προπέτεια. Ἀεὶ αἰ μὲν ἡδοναὶ θνηταί, αἰ δὲ τιμαὶ ἀθάνατοι. Φίλοις ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι. Κέρδος αἰσχρὸν κάκιστον. Ὁ ἂν ὁμολογήσῃ, ποίει. Ἀτυχίαν κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφράνῃς. Ἀληθείας ἔχου. Πρᾶττε δίκαια. Ὑβριν μίσει. Ἄρχουσιν εἴκε. Ἡδονῆς κράτει. Ὀρκῶ μὴ χρῶ. Εὐσεβείας ἔχου. Ἐπαίνει τὰ καλά. Κακίας ἀπέχου. Χάριν ἀπόδος. Ἰκέτας ἐλέει. Υἱοὺς παίδευε. Σοφοῖς χρῶ. Ἐριν μίσει. Ἀγαθοὺς τίμα. Ἄκουε τὰ προσήκοντα. Αἰσχύνῃν φεῦγε. Ἀποκρίνου ἐν καιρῷ. Πρᾶττε ἀμεταμέλητα. Μηδενὶ φθόνει. Ὀφθαλμῶν κράτει. Τὸ δίκαιον μιμοῦ. Εὐεργέτας τίμα. Ἐλπίδας νέμε. Διαβολὴν μίσει. Εὐπροσήγορος γίνου. Ἀμαρτῶν μεταβουλεύου. Χρονίαν φιλίαν φύλαττε. Πᾶσιν ἀποκρίνου. Ὀμόνοιαν δίωκε. Τοὺς ἡγεμόνας φοβοῦ. Μὴ λάλει πρὸς ἡδονήν. Μὴ πίστευε χρόνῳ. Σαυτοῦ μὴ ἀμέλει. Πρεσβύτερον αἰσχύνου. Θνήσκε ὑπὲρ πατρίδος. Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. Ἐξ εὐγενῶν γέννα. Ἐλπίζε ὡς θνητός. Φείδου ὡς ἀθάνατος. Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ δόξῃ. Μυστήριον κρύπτε. Εἴκε μεγάλοις. Καιρὸν πρόσμενε. Θνητὰ φρόνει. Δωροδόκει χρησίμως. Μὴ ἄρχου ἀδικεῖν. Λύπην φυλάττου. Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. Φίλοις χρῶ. Συμβούλευε ἀναιτίως. Εὐφραине φίλους.

Βίαντος

Εἰς κάτοπτρον ἐμβλέψας θεωρεῖ, καὶ εἰ μὲν καλὸς φαίνεται, ἄξια τούτου πρᾶττε, εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς ὄψεως ἐλλιπὲς ὠραίξει καλοκάγαθίαις. Περὶ θεοῦ μὴ λέγε κακῶς, ὅτι δ' ἔστιν ἄκουε. Ἄκουε πολλά. Λάλει ὀλίγα. Νόει καὶ τότε πρᾶττε. Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαινῆς διὰ πλοῦτον. Πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος. Κτήσαι ἐν μὲν νεότητι εὐταξίαν, ἐν δὲ γήρᾳ σοφίαν.

Πιττακοῦ

Ὅ μέλλεις ποιεῖν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχῶν γὰρ γελασθήσῃ. Παρακαταθήκην ἀπόδος. Ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος. Τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε, μηδὲ τὸν ἐχθρὸν φίλον ἡγοῦ. Γυναικὸς ἄρχε. Ἄπερ αὐτὸς τοῖς γονεῦσι δράσεις, τὰ αὐτὰ προσδέχου παθεῖν καὶ αὐτός. Ἀργὸς μὴ ἴσθι. Φίλων κριτῆς μὴ γίνου. Μὴ ἔριζε γονεῦσι, κὰν δίκαια λέγῃς. Μὴ ἄρχε, πρὶν ἄρχεσθαι μάθης. Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα. Ἡ γλῶττα μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ. Μὴ ἐπιθύμει ἀδυνάτων. Μὴ σπεῦδε λαλῶν. Νόμοις πείθου. Γνώθι σαυτόν. Μηδὲν ἄγαν. Πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον. Γονέας αἰδοῦ. Φιλήκοος ἔσο. Ἡδονῆς κράτει. Ἐχθραν διάλυε. Γάμει ἐκ τῶν ὁμοίων· ἦν γὰρ ἐκ τῶν κρεισσόνων γήμης, δεσπότης καὶ οὐ συγγενεῖς κτήσῃ.

Κλεοβούλου

Μὴ ὑπερήφανος γίνου ποτέ. Τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ. Τὰς βίβλους διέρχου. Τὰ φίλτατα παίδευε. Τὰ δίκαια κρῖνε. Τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθὰ ποίει. Κακολογίας ἀπέχου. Τὴν ὑπόνοιαν ἄπεχε. Τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα. Εὐποιίας ἢς ἔτυχες μνητεκόντας ὑπομονῇ νίκα. Εὐποιίας ἢς ἔτυχες μνημόνευε. Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκυβαλίσῃς. Ἄλλοτρίων μὴ ἐπιθύμει. Μὴ ῥιψοκίνδυνος ἔσο. Ἀγάπα τὰ τοῦ πλησίου σου καὶ τήρει ὡς τὰ σαυτοῦ. Ὁ σὺ μισεῖς, ἐτέρῳ μὴ ποιήσῃς. Μὴ ἀπείλει μηδενί· γυναικῶδες γάρ. Θᾶττον ἐπὶ ταῖς ἀτυχίαις τῶν φίλων ἢ ταῖς εὐτυχίαις πορεύου. Λίθος χρυσοῦ βάσανος, χρυσὸς δ' ἀνδρῶν. Εὐχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον. Ψευδῆς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς φρόνιμος καὶ σοφός.

Χίλωνος

Γνώθι σαυτόν. Μὴ φθόνει θνητά.
Ἐγκράτειαν ἄσκει. Αἰσχροῦ φεῦγε. Χρόνου
φείδου. Δικαίως κτῶ. Πλήθει ἄρεσκε. Σοφία
χρῶ. Ἦθη δοκίμαζε. Ὑφορῶ μηδέν. Μίσει
διαβολάς. Μὴ ἦς ἐπαχθής.

Σόλωνος

Θεὸν σέβου. Γονεῖς αἰδοῦ. Φίλοις βοήθει.
Μηδενὶ φθόνει. Ἀλήθειαν ἀνέχου. Ὀρκῶ
μὴ χρῶ. Νόμοις πείθου. Νόει τὸ δίκαιον. Θυμοῦ
κράτει. Ἀρετὴν ἐπαίνει. Κακοῦς μίσει.

Θαλοῦ

Τὸν κρατοῦντα τίμα. Δοκίμαζε φίλους.
Ὅμοιος σαυτῷ γίνου. Ἐπαγγέλλου
μηδενί. Πολίταις μὴ θρασύνου. Τὸ παρὸν εὖ
ποίει. Κακίας ἀπέχου. Δόξαν δίωκε. Ἐπιμελοῦ
βίου. Εἰρήνην ἀγάπα. Ἐπαινοῦ παρὰ πᾶσι.
Ψίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε τῆς οἰκίας.

Σωσιάδου

Τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὑποθήκαι

Ἐπου θεῶ. Νόμῳ πείθου. Θεοὺς σέβου.
Γονεῖς αἰδοῦ. Ἦττω ὑπὲρ δικαίου. Γνώθι
μαθῶν. Ἀκούσας νόει. Σαυτόν ἴσθι. Γαμεῖν
μέλλων καιρὸν γνώθι. Φρόνει θνητά. Ξένος ὦν
ἴσθι. Ἔστιαν τίμα. Ἄρχε σαυτοῦ. Φίλοις βοήθει.
Θυμοῦ κράτει. Φρόνησιν ἄσκει. Πρόνοιαν τίμα.
Ὀρκῶ μὴ χρῶ. Φιλίαν ἀγάπα. Παιδείας ἀντέχου.
Δόξαν δίωκε. Σοφίαν ζήλου. Καλὸν εὖ λέγε.
Ψέγε μηδένα. Ἐπαίνει ἀρετὴν. Πρᾶττε δίκαια.
Φίλοις εὐνόει. Ἐχθροὺς ἀμύνου. Εὐγένειαν
ἄσκει. Κακίας ἀπέχου. Κοινὸς γίνου. Ἴδια
φύλασσε. Ἀλλοτρίων ἀπέχου. Εὐφημος ἴσθι.
Ἄκουε πάντα. Φίλῳ χαρίζου. Μηδέν ἄγαν.
Χρόνου φείδου. Ὅρα τὸ μέλλον. Ὑβριν μίσει.
Ἰκέτας αἰδοῦ. Πᾶσιν ἄρμοζε. Υἱοὺς παίδευε.
Ἐχῶν χαρίζου. Δόλον φοβοῦ. Εὐλόγει πάντας.

Φιλόσοφος γίνου. Ὅσια κρῖνε. Γνοὺς πρᾶττε.
Φόνου ἀπέχου. Εὐχου δυνατά. Σοφοῖς χρῶ.
Ἦθος δοκίμαζε. Λαβῶν ἀπόδος. Ὑφορῶ μηδένα.
Τέχνη χρῶ. Ὁ μέλλεις, δός. Εὐεργεσίας τίμα.
Φθόνει μηδενί. Φυλακὴ πρόσεχε. Ἐλπίδα αἶνει.
Διαβολὴν μίσει. Δικαίως κτῶ. Ἀγαθοῦς τίμα.
Κριτὴν γνώθι. Γάμους κράτει. Τύχην νόμιζε.
Ἐγγύην φεῦγε. Πᾶσι διαλέγου. Ὅμοιοις χρῶ.
Δαπανῶν ἄρχου. Κτώμενος ἦδου. Αἰσχύνην
σέβου. Χάριν ἐκτέλει. Εὐτυχίαν εὐχου. Τύχην
στέργε. Ἀκούων ὄρα. Ἐργάζου κτητά. Ἐριν
μίσει. Ὀνειδος ὄρα. Ἐργάζου κτητά. Ἐριν μίσει.
Ὀνειδος ἔχθαιρε. Γλώσσαν ἴσχε. Ὑβριν ἀμύνου.
Κρῖνε δίκαια. Χρῶ χρήμασιν. Ἀδωροδόκητος
δοκίμαζε. Αἰτιῶ παρόντα. Λέγε εἰδώς. Βίας μὴ
ἔχου. Ἀλύπως βίου. Ὅμίλει πρᾶξας. Πέρας
ἐπιτέλει μὴ ἀποδειλιῶν. Φιλοφρόνει πᾶσιν.
Υἱοῖς μὴ καταρῶ. Γλώττης ἄρχε. Σαυτόν εὖ
ποίει. Εὐπροσήγορος γίνου. Ἀποκρίνου ἐν
καιρῷ. Πόνει μετὰ δικαίου. Πρᾶττε
ἀμετανοήτως. Ἀμαρτάνων μετανόει. Ὀφθαλμοῦ
κράτει. Βουλευοῦ χρόνῳ. Ἐπιτέλει συντόμως.
Φιλίαν φύλασσε. Εὐγνώμων γίνου. Ὀμόνοιαν
δίωκε. Ἀρρήτον μὴ λέγε. Τὸ κρατοῦν φοβοῦ. Τὸ
συμφέρον θηρῶ. Καιρὸν προσδέχου. Ἐχθρας
διάλυε. Γῆρας προσδέχου. Ἐπὶ ῥώμῃ μὴ καυχῶ.
Εὐφημίαν ἄσκει. Ἀπέχθειαν φεῦγε. Πλούτει
δικαίως. Δόξαν μὴ λείπε. Κακίαν μίσει.
Μανθάνων μὴ κάμνε. Κινδύνευε φρονίμως.
Ἠδόμενος μὴ λείπε. Χρησμοὺς θαύμαζε. Οὐς
τρέφεις, ἀγάπα. Ἀπόντι μὴ μάχου. Πρεσβύτερον
αἰδοῦ. Νεώτερον δίδασκε. Πλούτῳ ἀπίστει.
Σαυτόν αἰδοῦ. Μὴ ἄρχε ὑβρίζειν. Προγόνους
στεφάνου. Θνήσκε ὑπὲρ πατρίδος. Τῷ βίῳ μὴ
μάχου. Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. Ἀτυχοῦντι
συναχθου. Χαρίζου ἀβλαβῶς. Μὴ ἐπὶ παντὶ
λυποῦ. Ἐξ εὐγενῶν γέννα. Ἐπαγγέλλου μηδενί.
Φθιμένους μὴ ἀδίκει. Εὖ πάσχε ὡς θνητός. Τύχη
μὴ πίστευε. Παῖς ὦν κόσμιος ἴσθι, ἡβῶν
ἐγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτερος εὐλογος.
Τελεύτα ἀλύπως. Πλήθει ἄρεσκε. Μὴ λάλει πρὸς
ἡδονήν. Ὅμολογίαις ἔμμενε. Θυσίας πρόσπερον
αἰδοῦ. Νεώτερον δίδασκε. Πλούτῳ ἀπίστει.
Σαυτόν αἰδοῦ. Μὴ ἄρχε ὑβρίζειν. Προγόνους
στεφάνου. Θνήσκε ὑπὲρ πατρίδος. Τῷ βίῳ μὴ
μάχου. Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. Ἀτυχοῦντι
συναχθου. Χαρίζου ἀβλαβῶς. Μὴ ἐπὶ παντὶ
λυποῦ. Ἐξ εὐγενῶν γέννα. Ἐπαγγέλλου μηδενί.
Φθιμένους μὴ ἀδίκει. Εὖ πάσχε ὡς θνητός. Τύχη
μὴ πίστευε. Παῖς ὦν κόσμιος ἴσθι, ἡβῶν
ἐγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτερος εὐλογος.
Τελεύτα ἀλύπως. Πλήθει ἄρεσκε. Μὴ λάλει πρὸς
ἡδονήν. Ὅμολογίαις ἔμμενε. Θυσίας πρόσπερε
κατὰ δύναμιν. Σαυτῷ μὴ μάχου. Μὴ ἐπὶ παντὶ

λυποῦ. Τῷ βίῳ μὴ ἄχθου. Μὴ φιλαίτιος ἴσθι.
Ἐπαγγέλλου μηδενὶ τὸ παράπαν. Χρόνου
φείδου. Ἐνδαπανώμενος καὶ ἐφ' ἃ μὴ δεῖ,
ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἃ δεῖ.

Ἄλλα τῶν αὐτῶν ἀποφθέγματα ἐκ διαφόρων συγγραφέων συνειλεγμένα

Κλεοβούλου

- Ἄμοῦσι' ἐν βροτοῖσι τὸ πλεόν μέρος
λόγων τε πλήθος· ἂν δ' ὁ καιρὸς ἀρκέση,
φρόνει τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἢ χάρις γινέσθω.
2. Ἐφη δὲ δεῖν συνοικίζειν τὰς θυγατέρας,
παρθένους μὲν τὴν ἡλικίαν, τὸ δὲ φρονεῖν
γυναϊκᾶς· ὑποδεικνύς ὅτι δεῖ παιδεύειν καὶ τὰς
παρθένους.
3. Ἐλεγε δὲ τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, ὅπως ἦ
μᾶλλον φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν·
φυλάσσεσθαι γὰρ τῶν μὲν φίλων τὸν ψόγον,
τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν.
4. Ὅταν τις ἐξίῃ τῆς οἰκίας, ζητεῖτω πρότερον, τί
μέλλει πράσσειν· καὶ ὅταν εἰσέλθῃ, πάλιν, τί
ἔπραξε.
5. Τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γενναίως πειρῶ
φέρειν, καὶ μήτε εὐτυχῶν ὑπερήφανος ἔσο, μήτε
ἀπορῶν ταπεινός· ἀλλὰ γίνου μέτριος ἐφ'
ἐκατέρας τῆς τύχης.
6. Τοῖς σοφοῖς τὸ μέτριον ὁ νόμος δέδωκε.
7. Φεῦγε μὲν τὸν φθόνον τῶν πολλῶν,
φυλάσσου δὲ τὰς ἐπιβουλάς τῶνμισούντων.
8. Δοκεῖ μάλιστα' ἂν ἔνδοξος γενέσθαι καὶ
βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ μηδενὶ πιστεύοι τῶν
συνόντων.
9. Ὡσπερ οὐκ ἂν ἐβούλου ἐν νηὶ μακρᾷ καὶ πολυ
χρῶσιν πλέων βαπτίζεσθαι, οὕτω μηδὲ ἐν οἰκίᾳ
αἰροῦ ὑπερμεγέθει καὶ πολυτελεῖ καθήμενος
χειμάζεσθαι.
10. Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δωδέκα· τῶν δέ θ'

ἐκάστῳ κούραι ἐξήκοντα, διάνδιχα εἶδος
ἔχουσαι. Αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὐτὲ
μέλαιναι· ἀθάναται δέ τ' εἴδουσαι
ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

Σόλωνος

- Τέλος ὄρᾶν μακροῦ βίου.
2. Οὐρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἔτεα
ἐβδομήκοντα.
3. Πᾶν ἔστι ἄνθρωπος συμφορῇ.
4. Οὐ γάρ τοι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ'
ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ τύχη
ἐπίσποιτο πάντα καλὰ ἔχοντα τελευτῆσαι εὖ τὸν
βίον.
5. Σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτήν,
κῆ ἀποβήσεται.
6. Πολλοῖσι καὶ δὴ ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς
προρρίζους ἀνέτρεψε.
7. Ὁ μὲν λόγος εἶδωλον τῶν ἔργων, βασιλεὺς δὲ
ἰσχυρότατος τῇ δυνάμει.
8. Τὸ ἴσον πόλεμον οὐ ποιεῖ.
9. Ὁ μὲν κόρος ὑπὸ τοῦ πλούτου γεννᾶται, ὕβρις
δὲ ὑπὸ τοῦ κόρου.
10. Ἐκείνη ἢ πόλις ἄριστα οἰκεῖται, ἐν ἣ τούς
ἀγαθοὺς ἄνδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι, καὶ τὸ
ἐναντίον, ἐν ἣ τούς κακοὺς ἀμύνεσθαι.
11. Καλὸν μὲν ἔστιν ἢ τυραννὸς χωρίον, οὐκ ἔχει
δὲ ἀπόβασιν.
12. Ἐργασίαν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπὸν.
13. Οἱ νόμοι τοῖς ἀραχνίοις ὅμοιοι· καὶ γὰρ
ἐκεῖνα, ἐὰν μὲν ἐμπέσῃ τι κοῦφον καὶ ἀσθενές,
στέγει, ἐὰν δὲ μεῖζον, διακόψαν οἴχεται.
14. Τὸ θεῖον καὶ οἱ νομοθέται οὐ καθ' ἑαυτὰ
δύναται ὀνήσαι τὰς πόλεις· οἱ δὲ αἰεὶ τὸ πλῆθος
ἄγοντες, ὀνήσαι τὰς πόλεις· οἱ δὲ αἰεὶ τὸ πλῆθος
ἄγοντες, ὅπως ἂν γνώμης ἔχωσιν· οὕτω δὲ καὶ
τὸ θεῖον καὶ οἱ νόμοι εὖ μὲν ἀγόντων εἰσὶν
ὠφέλιμοι, κακῶς δὲ ἀγόντων οὐδὲν ὠφελουσιν.
15. Οἱ παρὰ τοῖς τυράννοις δυνάμενοι
παραπλήσιοι εἰσὶ ταῖς ψήφοις ταῖς ἐπὶ τῶν
λογισμῶν· καὶ γὰρ ἐκείνων ἐκάστη ποτὲ μὲν
πλείω σημαίνει, ποτὲ δὲ ἥττω· καὶ τούτων οἱ
τύραννοι ποτὲ μὲν ἕκαστον μέγαν ἄγουσι καὶ
λαμπρόν, ποτὲ δὲ ἄτιμον.
16. Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὄρα,
μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων κραδίῃ, φαιδρῶ
προσεννέπη προσώπῳ, γλώσσα δὲ οἱ διχόμουθος
ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγώνη.
17. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.
18. Τοσοῦτω διαφέρει ἢ φρόνησις τῶν ἀρετῶν,
ὅσω ὄρασις τῶν ἄλλων αἰσθήσεων.
19. Ὁ πολλοῖς φοβερὸς ὢν πολλοὺς φοβείσθω.
20. Ὅσον ἐν πολέμῳ δύναται σίδηρος, τοσοῦτον

ἐν πολιτείᾳ λόγος εἶ ἔχων ἰσχύει.

21. Τὸ γῆρας ὄρμος ἐστὶ τῶν κακῶν, εἰς αὐτὸ γοῦν πάντα καταφεύγει.

22. Ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου πίνειν φάρμακον καὶ παρὰ φίλου εὐγνώμονος συμβουλίαν λαμβάνειν ταυτὸν ἐστίν.

23. Ὁ κατὰ θεὸν φίλος ῥέει μέλι καὶ γάλα τοῖς ἀληθεῖσι λόγοις.

24. Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρῶ πονηρῶ πρὸς τὰς διοικήσεις· ὦν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἀμάρτη, σοὶ τὰς αἰτίας τῶ ἄρχοντι ἐπιθήσουσι.

25. Γαμβροῦ ὁ μὲν ἐπιτυχῶν εὗρεν υἷόν, ὁ δὲ ἀποτυχῶν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα.

26. Υἱῶ καὶ θυγατρὶ μὴ προσμειδιάσεις, ἵνα μὴ ὕστερον δακρῦσης.

27. Σπάνιον εἶσαγε τὸν πόδα πρὸς τὸν φίλον, ἵνα μὴ σοῦ πλησθεὶς μισήσῃ σε.

28. Μηδέποτε ὀρεχθῆς κτήσασθαι φίλον τὸν μήτε ψυχὴν μήτε σῶμα εἶ ποιῆσαι δυνάμενον.

29. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κροῖσου, τίς σοι δοκεῖ εὐδαίμων; Τέλλος, ἔφη, Ἀθηναῖος καὶ Κλέοβις καὶ Βίτων, καὶ τὰ θρυλλούμενα.

30. Φασὶ δὲ τινες, ὅτι κοσμήσας ἑαυτὸν ὁ Κροῖσος παντοδαπῶς καὶ καθίσας εἰς τὸν θρόνον ἤρετο αὐτόν, εἴ τι θέαμα κάλλιον τεθέαται· ὁ δὲ, ἀλεκτρυόνας, εἶπε, φασιανούς καὶ ταῶς· φυσικῶ γὰρ ἄνθει κεκόσμηνται καὶ μυρίω καλλίονι.

31. Ἐρωτηθεὶς, διὰ τί κατὰ πατροκτόνου νόμον οὐκ ἔθηκε, διὰ τὸ ἀπελπῖσαι, ἔφη.

32. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν ἤκιστα ἀδικοῖεν οἱ ἄνθρωποι, εἰ ὁμοίως, ἔφη, ἄχθοιντο τοῖς ἀδικουμένοις οἱ μὴ ἀδικούμενοι.

33. Δακρῦν τὸν παῖδα τελευτήσαντα, πρὸς τὸν εἰπόντα· ἄλλ' οὐδὲν ἀνύτεις, εἶπε, δι' αὐτὸ τοῦτο δακρῦω, ὅτι οὐδὲν ἀνύτω.

34. Ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν ἄριστα αἰ πόλεις οἰκοῖντο, εἶπεν, ἂν μὲν οἱ πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις.

35. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Περιάνδρου παρὰ πότον, ἐπεὶ σιωπῶν ἐτύγχανε, πότερα διὰ λόγων σπάνιν ἢ διὰ μωρίαν σιωπᾶ, «ἄλλ' οὐδεὶς ἂν» εἶπε «μωρὸς ἐν συμποσίῳ σιωπᾶν δύναίτο.»

36. Παρὰ πότον τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ μέλος τι Σαπφοῦς ἄσαντος, ἤσθη τῶ μέλει καὶ προσέταξε τῶ μεираκίῳ διδάξαι αὐτόν· ἐρωτήσαντος δὲ τινος, διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο ἐσπούδακεν, ὁ δὲ ἔφη· ἵνα μαθὼν αὐτὸ ἀποθάνω.

37. Ἐρωτηθεὶς, εἰ τοὺς ἀρίστους Ἀθηναίους νόμους ἔγραψεν, ὦν ἂν, ἔφη, προσεδέξαντο τοὺς ἀρίστους.

38. Τῆς Πεισιστράτου δημαγωγίας, ὅτι τυραννίδος ἦν μηχανήμα, φανερᾶς γενομένης, μηδενὸς ἀμύνεσθαι μηδὲ κωλύειν τολμῶντος, ὁ

Σόλων ἐξενεγκάμενος τὰ ὄπλα καὶ πρὸ τῆς οἰκίας θέμενος, ἠξίου βοηθεῖν τοὺς πολίτας· πέμψαντος δὲ Πεισιστράτου πρὸς αὐτόν καὶ πυνθανομένου, τίνι πεποιθῶς ταῦτα πράττει· τῶ γῆρα, εἶπεν.

39. Προσπύσαντος αὐτῶ τινος, ἠνέσχετο, μεμψαμένου δὲ αὐτῶ ἐτέρου ἐπὶ τούτῳ, εἶτα οἱ μὲν ἄλιεις, εἶπεν, ὑπομένουσι ῥαίνεσθαι τῇ θαλάσσει, ἵνα κωβιὸν θηράσωσιν· ἐγὼ δ' οὐκ ἀνάσχωμαι τὸ αὐτὸ παθεῖν, ἵνα ἄνθρωπον ἀλιεύσω;

40. Ἐάν τις μὴ τρέφῃ τοὺς γονέας, ἄτιμος ἔστω· ἀλλὰ καὶ ὁ τὰ πατρῶα κατεδηδοκῶς ὁμοίως.

41. Υἱῶ τρέφειν τὸν πατέρα μὴ διδασκόμενον τέχνην ἐπάναγκες μὴ εἶναι.

42. Ὁ ἀργὸς ὑπεύθυνος ἔστω παντὶ τῶ βουλομένῳ γράφεσθαι.

43. Ὁ ἡταιρικῶς τοῦ βήματος εἰργέσθω.

44. Ὁ ἐπίτροπος τῆ τῶν ὄρφανῶν μητρὶ μὴ συνοικεῖτω.

45. Εἰς ὃν ἡ οὐσία ἔρχεται τῶν ὄρφανῶν τελευτησάντων, μὴ ἐπιτροπευέτω.

46. Δακτυλιογλύφῳ μὴ ἐξέστω σφραγιδα φυλάττειν τὴν τοῦ πραθέντος δακτυλίου.

47. Ἐὰν ἓνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος ἐκκόψῃ τις, ἀντεκκόπτειν τοὺς δύο.

48. Ἄ μὴ ἔθου, μὴ ἀνέλι· εἰ δὲ μὴ, θάνατος ἢ ζημία.

49. Τῶ ἄρχοντι, ἂν μεθύων ληφθῆ, θάνατος ἢ ζημία ἔστω.

50. Ὁ ἐν στάσει μηδετέρας μερίδος γενόμενος ἄτιμος ἔστω.

51. Μοιχὸν ἀνελεῖν τῶ λαβόντι θέμις ἔστω· ἐὰν δ' ἀρπάσῃ τις ἐλευθέραν γυναῖκα καὶ βιάσῃται, ζημία ἔστω ἑκατὸν δραχμαῖ· κἂν προαγωγέυῃ, δραχμαὶ εἴκοσι.

52. Παντὶ λαβεῖν δίκην ὑπὲρ τοῦ κακῶς πεπονθότος ἐξέστω.

53. Τὸν τεθνηκότα μηδεὶς κακῶς ἀγορευέτω.

54. Ζῶντα κακῶς λέγων πρὸς ἱεροῖς καὶ δικαστηρίοις καὶ ἀρχείοις καὶ θεωρίας οὔσης ἀγῶνων τρεῖς δραχμὰς τῶ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας εἰς τὸ δημόσιον ἀποτινέτω.

55. Ἐπὶ τοῖς σώμασι δανεῖζειν μὴ ἐξέστω.

56. Δῶρον λαβεῖν ἀνδρὶ παρὰ γυναικὸς καὶ γυναικὶ παρ' ἀνδρὸς μὴ ἐξέστω.

57. Ἐρομένου τινὸς αὐτόν, τί νομίζεις τὸ γῆρας; ἀπεκρίνατο· τοῦ ζῆν χειμῶνα.

58. Μήτε ἀρχέτω ὁ σφόδρα νέος, μήτε συμβουλευέτω, εἰ καὶ ἄριστα δοκοῖη γνώμης ἔχειν.

59. Ὀνειδιζόμενός ποτε, ὅτι δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα· καὶ γάρ, ἔφη, ὅταν δεῖπνον ἔχω, μάγειρον μισθοῦμαι.

60. Δοκεῖ μάλιστ' ἄν ἔνδοξος γενέσθαι καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ δημοκρατίαν ἐκ μοναρχίας κατασκευάσειε τοῖς πολίταις. τύραννος, εἰ δημοκρατίαν ἐκ μοναρχίας κατασκευάσειε τοῖς πολίταις.
61. Δόσεις κύριαι τῶν τελευτώντων.
62. Ὁ τῶν περισσῶν ζῆλος εὐθύς ἀκολουθεῖ καὶ συνοικίζεται τῇ χρεῖα τῶν ἀναγκαίων.
63. Τὸν ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὕμνησε τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ὕμνήσει κατ' ἀξίαν.

Χίλωνος

- Μ**αντικὴν μὴ ἐχθαίρειν.
2. Πρόνοια περὶ τοῦ μέλλοντος, λογισμῶ καταληπτῆ, ἀνδρός ἐστὶν ἀρετῆ.
3. Ἡρεμία χρῶ.
4. Ἐν λιθίνοις ἀκόνοις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται διδοὺς βάσανον φανεράν, ἐν δὲ χρυσῶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.
5. Πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ἐστὶν ὑπέρητης.
6. Τί ἐστὶ πλοῦτος; θησαυρὸς κακῶν, ἐφόδιον ἀτυχημάτων, χορηγία πονηρίας.
7. Πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίας ἐπιγενόμενος ἐπιφανέστερον ὄνειδος κέκτηται.
8. Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἃ δεῖ.
9. Τὸ μὴ κεκτήσθαι πλοῦτον βλάβην οὐ κομίζει τοσαύτην· τὸ δὲ τοῖς οὔσι κακῶς κεχρησθαι ἀπόλλυσι τὸν ὄντως, φασί, βίον κεχρημένον βίου.
10. Πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσφοροῦντα, ὅτι μὴ ἔφορος ἐγένετο, αὐτοῦ ὄντος· ἐγὼ μὲν, ἔφη, ἐπίσταμαι ἀδικεῖσθαι, σὺ δ' οὔ.
11. Φασί δ' αὐτοῦ καὶ Αἴσωπον πυθέσθαι, ὁ Ζεὺς τί εἶη ποιῶν, τὸν δὲ φάναι· τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῦν, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῦν.
12. Ἐρωτηθεὶς, τί διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, ἔφη, ἐλπίσιν ἀγαθαῖς.
13. Ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον, ἔφη, τὸ τὰ ἀπόρρητα σιωπῆσαι, καὶ σχολὴν εὖ διαθέσθαι, καὶ ἀδικούμενον δύνασθαι φέρειν.
14. Ἀκούσας τινὸς λέγοντος μηδένα ἔχειν ἐχθρόν, ἠρώτησεν, εἰ μηδένα φίλον ἔχει, νομίζων ἐξ ἀνάγκης ἐπακολουθεῖν καὶ συνεμπλέκεσθαι φιλίαις ἀπεχθείας.
15. Ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον, «τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν» ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἐαυτῷ προστιθέναι.
16. Λυπούμενου τινὸς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ κακοῖς, εἶπεν· εἰ τὰ πάντων κατανοήσης, ἦττον ἐπὶ τοῖς σαυτοῦ δυσφορήσεις.

17. Τὸν ἄρχοντα χρὴ μὴδὲν φρονεῖν θνητόν, ἀλλὰ πάντα ἀθάνατα.
18. Χίλων καλούμενος ἐπὶ τὸ δεῖπνον. οὐ πρότερον ὠμολόγησεν, ἢ πυθέσθαι τῶν κεκλημένων ἕκαστον. Ἔφη γάρ, ὅτι σύμπλουν ἀγνώμονα δεῖ φέρειν καὶ σύσκηνον, οἷς συμπλεῖν ἀνάγκη καὶ συστρατεύεσθαι· τὸ δὲ συμπόταις ἑαυτὸν, ὡς ἔτυχε, καταμιγνύειν οὐ νοῦν ἔχοντος ἀνδρός ἐστίν.
19. Χίλων φιλάργυρον ἰδὼν ἐκφερόμενον ἔφη· Οὗτος βίον ἀβίωτον ζήσας ἐτέροις βίον καταλέλοιπεν.

Πιττακοῦ

- Τ**ὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς πλείον.
2. Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἐμμεναι.
3. Ἀρχὴ ἀνδρα δεικνύει.
4. Ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.
5. Τὰς νίκας ἄνευ αἵματος ποιοῦ.
6. Εὐχάριστον ὁ χρόνος.
7. Ἡδονὴ σὺν τῷ καλῷ δίκαιον.
8. Συνετῶν ἀνδρῶν, πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ, προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται, ἀνδρείων δέ, γενόμενα εὖ θέσθαι.
9. Ἔχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν· πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλώσσα διὰ στόματος λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίη νόημα.
10. Τῶν μὲν ἀγρίων θηρίων κάκιστον ὁ τύραννος, τῶν δὲ ἡμέρων ὁ κόλαξ.
11. Νόμος. Τῷ μεθύοντι, ἐὰν ἀμάρτη, διπλῆ ζημία ἔστω.
12. Κροίσου διδόντος χρήματα οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν ἔχειν ὦν ἐβούλετο διπλάσια· ἄπαιδος γὰρ τὰδελφοῦ τελευτήσαντος κεκληρονομηκένα.
13. Τῶν Κυμαίων πεμψάντων αὐτῷ φονέα, μαθὼν καὶ ἀπολύσας εἶπε· συγγνώμη μετανοίας κρείστων.
14. Ἐρωτηθεὶς, τί ἄριστον; ἔφη τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν, καὶ ὑπὸ Κροίσου, τίς ἀρχὴ μεγίστη; ἢ τοῦ ποικίλου, ἔφη, ξύλου, σημαίνων τὸν νόμον.
15. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Μυρσίλου, τί παράδοξον εἶη ἑωρακῶς, ἀπεκρίνατο τύραννον γέροντα.
16. Ἐπύθετό τινος, διότι οὐ βούλεται γῆμαι· τοῦ δὲ φήσαντος· ἐὰν μὲν καλὴν γῆμω, ἔξω κοινήν, ἐὰν δὲ αἰσχροῦ, ἔξω ποιήν· Οὐμένουν, ἔφη, ἀλλ' ἐὰν μὲν καλὴν γῆμης, οὐχ ἔξεις ποιήν, ἐὰν δὲ αἰσχροῦ, οὐχ ἔξεις κοινήν.
17. Ἐρωτηθεὶς, εἰ λανθάνει τις τοὺς θεοὺς φαῦλόν τι ποιῶν, εἶπεν· οὐ, οὐδὲ διανοούμενος.
18. Ὁ Πιττακὸς ἐκεῖνος, οὐ μέγα μὲν ἀνδρείας, μέγα δὲ σοφίας καὶ δικαιοσύνης κλέος, εἰστία ξένους. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ γυνὴ μετ' ὀργῆς

ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν· τῶν δὲ ξένων
 διατραπέντων· Ἐκάστω τι ἔφη· ἡμῶν κακόν
 ἔστιν· ᾧ δὲ τοῦμόν, ἄριστα πράττει.
 Οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται,
 Ὅταν δ' ἀνοίξη τὴν θύραν, τρισάθλιος,
 Γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχετ' αἰεὶ.
 Ἄ πο πλειόνων ὀδυνᾶτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός.
 19. Πιττακὸς ἐν τῇ Μιτυλήνῃ κατεσκεύασε τοῖς
 ἱεροῖς κλίμακα, εἰς οὐδεμίαν μὲν χρῆσιν
 ἐπιτήδειον, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀνάθημα εἶναι,
 αἰνιττόμενος τὴν ἐκ τῆς τύχης ἄνω καὶ κάτω
 μετάπτωσιν τρόπον τινά, τῶν μὲν εὐτυχοῦντων
 ἀνιόντων, κατιόντων δὲ τῶν δυστυχοῦντων.
 20. Παρακαλούμενος υἱῷ καὶ πατρὶ διαιτησαί,
 εἶπε πρὸς τὸν υἱόν· εἰ μὲν ἀδικώτερα μέλλεις
 λέγειν τοῦ πατρός, κατακριθήσῃ· εἰ δὲ
 δικαιώτερα, διὰ τοῦτο αὐτὸ ἄξιός εἰ
 κατακριθῆναι.
 21. Πρὸς τὸν Φωκαϊκὸν φάσκοντα δεῖν ζητεῖν
 ἄνθρωπον σπουδαῖον, ἂν λίαν, ἔφη, ζητῆς, οὐχ
 εὐρήσεις.
 22. Πιττακὸς Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει
 μὴ μεθύσκεσθαι, μηδὲ κωμάζειν, ἴν', ἔφη, μὴ
 γνωσθῆς οἷος ὢν τυγχάνεις, ἀλλ' οὐχ οἷος
 προσποιῆ.
 23. Κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.
 24. Οἱ νέοι φιλοχρήματοι ἤκιστα διὰ τὸ μήπω
 ἐνδείας πεπειρᾶσθαι, ὥσπερ τὸ Πιττακοῦ ἔχει
 ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιάραιον.
 25. Πρὸς τοὺς πυθθανομένους, τί ἀφανές; τὸ
 μέλλον; ἔφη.
 26. Ξεῖνος Ἀταρνεΐτης τις ἀνήρετο Πιττακὸν
 οὕτω,
 τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρράδιου·
 ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἢ μία μὲν δὴ
 νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
 ἢ δ' ἑτέρα προβέβηκε. Τί λῶϊον; εἰ δ' ἄγε σὺν μοι
 βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
 Εἶπεν· Ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον, ἀείρας·
 Ἥ νίδε, κεῖνοι σοὶ πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
 Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θαοὰς βέμβικας ἔχοντες
 ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
 Κεῖνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἴχνια. Χῶ μὲν ἐπέστη
 πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
 Ταῦτ' αἴων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μεζίζονος οἴκου
 δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος
 τὴν δ' ὀλίγην, ὡς κεῖνος, ἐς οἶκον ἀπήγετο
 νύμφην.
 Οὕτω καὶ σὺ Δίων τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Θαλέω

Πάντα πλήρη θεῶν.
 2. Οὕτι τὰ πόλλ' ἔπεα φρονίμην

ἀπεφῆνατο δόξαν·
 ἔν τι μάτευε σοφόν,
 ἔν τι κεδνὸν αἰροῦ.
 κλείσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλώσσα
 ἀπεραντολόγους.
 3. Τί πρεσβύτατον; θεός· ἔφη Θαλῆς. ἀγέννητον
 γὰρ ἔστι. Τί μέγιστον; τόπος· ἄλλα μὲν γὰρ ὁ
 κόσμος, τὸν δὲ κόσμον οὗτος περιέχει. Τί
 κάλλιστον; κόσμος· πᾶν γὰρ τὸ κατὰ τάξιν
 τούτου μέρος ἔστί. Τί σοφώτατον; χρόνος· τὰ
 μὲν γὰρ εὕρηκεν οὗτος ἤδη, τὰ δὲ εὐρήσει. Τί
 κοινώτατον; ἐλπίς· καὶ γὰρ οἷς ἄλλο μηθέν, αὐτῇ
 πάρεστι. Τί ὠφελιμώτατον; ἀρετή· καὶ γὰρ
 τᾶλλα τῷ χρῆσθαι καλῶς ὠφέλιμα ποιεῖ. Τί
 βλαβερώτατον; κακία· καὶ γὰρ τὰ πλεῖστα
 βλάπτει παραγενομένη. Τί ἰσχυρότατον;
 ἀνάγκη· μόνον γὰρ ἀνίκητον. Τί ῥᾶστον; τὸ
 κατὰ φύσιν· ἐπεὶ πρὸς ἡδονὰς γε πολλάκις
 ἀπαγορεύουσιν.
 4. Δεῖ τὰ μὲν εἰκότα λέγειν, τὰ δὲ ἀμήχανα
 σιωπᾶν.
 5. Δεῖ τοῖς ἐχθροῖς καὶ περὶ τῶν πιστῶν
 ἀπιστεῖν, τοῖς δὲ φίλοις καὶ τὰ ἄπιστα πιστεύειν.
 6. Τῆς μητρὸς ἀναγκαζούσης αὐτὸν γῆμαι, νῆ
 Δία, ἔλεγεν, οὐδέπω καιρός. Εἶτα ἐπειδὴ
 παρήβησεν, ἐγκειμένης εἶπε· οὐκέτι καιρός.
 7. Ἐρωτηθεὶς, διὰ τί ἀκμάζων οὐκ
 ἐπαιδοποίησεν, ἀπεκρίνατο· διότι τὸ ζῆν οὐκ
 ἐβουλόμην λύπαις ἀυθαίρετοις κατεγγυῆσαι.
 8. Βουλόμενος δεῖξαι ῥάδιον εἶναι πλουτεῖν,
 φορᾶς μελλούσης ἐλαιῶν ἔσεσθαι, προνοήσας
 ἐμισθώσατο τὰ ἐλαιουργεῖα, καὶ ἀμπλῆιστα
 συνεῖλε χρήματα.
 9. Ἐφασκε τριῶν τούτων ἕνεκα χάριν ἔχειν τῇ
 τύχῃ, πρῶτον μὲν ὅτι ἄνθρωπος ἐγένετο καὶ οὐ
 θηρίον, εἶτα ὅτι ἀνὴρ καὶ οὐ γυνή, τρίτον ὅτι
 Ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος.
 10. Οὐδὲν ἔφη τὸν θάνατον διαφέρειν τοῦ ζῆν.
 Σὺ οὖν, ἔφη τις, διὰ τί οὐκ ἀποθνήσκεις; Ὅτι,
 ἔφη, οὐδὲν διαφέρει.
 11. Πρὸς τὸν πυθθόμενον, τί πρότερον ἐγεγόνει,
 νύξ ἢ ἡμέρα· ἢ νύξ, ἔφη, μιᾷ ἡμέρᾳ πρότερον.
 12. Ἡρώτησέ τις αὐτόν, εἰ λήθοι θεοὺς
 ἄνθρωπος ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ διανοούμενος,
 ἔφη.
 13. Πρὸς τὸν μοιχὸν ἐρόμενον, εἰ ὁμόσει μὴ
 μεμοιχευκέναι· Οὐ χεῖρον, ἔφη, μοιχεῖας
 ἐπιορκία;
 14. Ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον, ἔφη· τὸ ἑαυτὸν
 γνῶναι. τί δὲ εὐκόλον; τὸ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι. τί
 ἥδιστον; τὸ ἐπιτυγχάνειν. τί τὸ θεῖον; τὸ μήτε
 ἀρχὴν ἔχον μήτε τελευτήν. τί δυσεύρετον εἶη
 τεθεαμένος; γέροντα ἔφη τύραννον. πῶς ἂν τις
 ἀτυχίαν ῥᾶστα φέροι; εἰ τοὺς ἐχθροὺς χεῖρον

πράσσοντας βλέπει. πῶς ἂν ἄριστα καὶ δικαιοτάτα βιώσαιμεν; ἐὰν ἂ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ μὴ δρῶμεν. τίς εὐδαίμων; ὁ τὸ μὲν σῶμα υἱγῆς, τὴν δὲ τύχην εὐπορος, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαίδευτος.

15. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, πόσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τοῦ ἀληθοῦς; ὅσον, ἔφη, ὀφθαλμοὶ τῶν ὄτων.

16. Θαλῆς ἔφησεν, ὅτι σαφέστατος ἔλεγχος πραγμάτων ἀπάντων ἐστὶν ὁ χρόνος· οὗτος γὰρ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανίζει.

17. Θαλῆς ἔφησεν, εὐδαιμονίαν ἄρχοντος νομίζουσιν, εἰ ἐτελεύτησε γηράσας κατὰ φύσιν.

18. Θαλῆς μὲν εἰ καὶ ἐκ τοῦ ὕδατός φησι συνεστάναι πάντα, ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο βούλεται μεταβάλλειν· ἄμεινον δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν ῥῆσιν προσθεῖναι ἐκ τοῦ δευτέρου περὶ τῶν ἀρχῶν ἔχουσιν ὠδέ πως· Τὰ μὲν οὖν πολυθρύλητα τέτταρα, ὧν τὸ πρῶτον ὕδωρ εἶναί φαμεν καὶ ὡσανεὶ μόνον στοιχεῖον τίθεμεν, πρὸς σύγκρισίν τε καὶ πῆξιν καὶ σύστασιν τῶν ἐγκοσμίων πρὸς ἄλληλα συγκεράννυται. πῶς δέ, ἤδη λέλεκται ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ. Ἐναργῶς ἐνταῦθα δηλὸς ἐστὶν ὡς ἀξιοὶ εἶ; ἄλληλα μεταβάλλειν τὰ στοιχεῖα.

Βίαντος

Λστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένης· πλείεσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος πολλάκι δὴ βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἅταν.

2. Τὸ μὲν ἰσχυρὸν γενέσθαι τῆς φύσεως ἔργον· τὸ δὲ λέγειν δύνασθαι τὰ συμφέροντα τῇ πόλει ψυχῆς ἴδιον καὶ φρονήσεως· εὐπορία δὲ χρημάτων πολλοῖς καὶ διὰ τύχην περιγίνεται.

3. Ἀτυχῆς ὁ ἀτυχίαν μὴ φέρων.

4. Νόσος ψυχῆς τὸ τῶν ἀδυνάτων ἐρᾶν.

5. Ἀλλοτρίων κακῶν ἀμνημόνευτος ἴσθι.

6. Οὕτω πειρῶ ζῆν ὡς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος.

7. Οἱ ἀγαθοὶ εὐαπάτητοι.

8. Ἐοῖκασι τοῖς ὄμμασι τῆς γλαυκὸς οἱ περὶ τὴν ματαίαν σοφίαν ἡσυχοληκότες· καὶ γὰρ ἐκείνης αἰ ὄψεις νυκτὸς μὲν ἔρρωνται, ἡλίου δὲ λάμψαντος ἀμαυροῦνται· καὶ τούτων ἡ διάνοια ὀξυτάτη μὲν ἐστὶ πρὸς τὴν ματαιότητος θεωρίαν, πρὸς δὲ τὴν ἀληθινοῦ φωτὸς κατακίνησης ἐξαμαυροῦται.

9. Τόπων μεταβολαὶ οὔτε φρόνησιν διδάσκουσιν, οὔτε ἀφροσύνην ἀφαιροῦνται.

10. Οἱ φρόνιμοι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀφρόνων, ἢ οἱ ἄφρονες ὑπὸ τῶν φρονίμων ὠφελοῦνται· οὔτοι μὲν γὰρ φυλάττονται τὰς ἐκείνων ἀμαρτίας,

ἐκεῖνοι δὲ τὰς τούτων μὴ μιμοῦνται κατορθώσεις.

11. Δεὶ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μεμνήσθαι μὲν τῶν γεγενημένων, πράττειν δὲ τὰ ἐνεστώτα, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἀσφαλιζέσθαι.

12. Μία ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι τὸ γνῶναι περὶ ὅτου ὁ λόγος· εἰ δὲ μή, τοῦ παντὸς ἀμαρτάνειν ἀνάγκη.

13. Τοὺς αἰτουμένους παρὰ τῶν θεῶν φρένας ἀγαθὰς, καὶ μὴ ἑαυτοὺς παιδεύοντας ἀναισθήτους ἔφασκεν εἶναι. οὔτε γὰρ ζωγράφον εὐχόμενον τοῖς θεοῖς δοῦναι αὐτῷ γραμμὴν καὶ εὐχροίαν, λαβεῖν ἂν, εἰ μὴ μάθοι τέχνην, οὔτε μουσικὸν γενέσθαι ποτ' ἂν ἔνεκεν εὐχῆς, εἰ μὴ τὰ μουσικὰ μάθοι. τὸν δὲ αὐτὸν τρόπον οὐτ' ἂν φρόνιμόν τινα γενέσθαι εὐχόμενον, εἰ μὴ τούτων τὴν μάθησιν λάβοι.

14. Ἐρωτηθεὶς, τί δυσχερές, τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἔφη, μεταβολὴν εὐγενῶς ἐνεγκεῖν.

15. Ἐρωτηθεὶς, ποῖος τῶν θανάτων κακός, ἔφη, ὁ ἀπὸ τῶν νόμων ὑπαγόμενος.

16. Ἐρωτηθεὶς, τίς ἄριστος σύμβουλος; Ὁ καιρός, ἔφη.

17. Συμπλέων ποτὲ ἀσεβέσι, χειμαζομένης τῆς νεῶς κάκείνων τοὺς θεοὺς ἐπικαλουμένων, Σιγᾶτε, ἔφη, μὴ αἰσθῶνται ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας.

18. Ἐρωτηθεὶς ὑπ' ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, τί ποτὲ ἐστὶν εὐσέβεια; ἐσίγα· τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς σιγῆς πυθομένου, Σιωπῶ, ἔφη, ὅτι περὶ τῶν οὐδέν σοι προσηκόντων πυθάνη.

19. Ἐρωτηθεὶς, τί γλυκὸ ἀνθρώποις; Ἐλπίς, ἔφη.

20. Ἐρωτηθεὶς, τί ἂν εἴη τῶν κατὰ βίον ἄφοβον, εἶπεν, Ὁρθὴ συνείδησις.

21. Θανάτῳ μέλλων καταδικάζειν τινὰ ἐδάκρυσεν. Εἰπόντος δὲ τινος, τί παθῶν αὐτὸς καταδικάζεις καὶ κλαίεις; εἶπεν, ὅτι ἀναγκαῖον ἐστὶ τῇ μὲν φύσει τὸ συμπαθεῖς ἀποδοῦναι, τῷ δὲ νόμῳ τὴν ψῆφον.

22. Τῷ πυθομένῳ, τί τῶν ζῶων χαλεπώτατον ἐστὶν, ἀπεκρίνατο, ὅτι τῶν μὲν ἀγρίων ὁ τύραννος, τῶν δὲ ἡμέρων ὁ κόλαξ.

23. Ἀμάσιδι κελευσθεὶς τὸ χρηστότατον ὁμοῦ καὶ φαυλότατον ἐκπέμψαι κρέας τοῦ ἱερείου, τὴν γλώτταν ἐξελὼν ἀπέπεμψεν, ὡς καὶ βλάβας καὶ ὠφελείας τοῦ λέγειν ἔχοντος μεγίστας.

24. Θεασάμενος μάχαιραν ἐρρίμμενην ἔφη· Τίς σε ἀπώλεσεν, ἢ τίνα σύ;

25. Ἦδιον ἔλεγε δικάζειν μεταξὺ ἐχθρῶν ἢ φίλων· τῶν μὲν γὰρ φίλων πάντως ἐχθρὸν ἔσεσθαι τὸν ἕτερον, τῶν δὲ ἐχθρῶν τὸν ἕτερον φίλον.

26. Ἐρωτηθεὶς, τί ποιῶν ἄνθρωπος τέρπεται, ἔφη, Κερδαίνων.

27. Ἔλεγε δεῖν καὶ φιλεῖν ὡς μισήσοντας· τοὺς γὰρ πλείστους εἶναι κακοὺς.
28. Μακάριός ἐστιν ὁ πλουτῶν καὶ ὦν ἐπιθυμῆ ἀπολαύων· ὁ δὲ μὴ ἐπιθυμῶν μακαριώτερος.
29. Βίας, ἐπικαλουμένου τινὸς τὸν θάνατον ἐπὶ τέκνων ἀπωλεία, ἔφη, Τί αὐτὸν καλεῖς, ἄνθρωπε; οὐκ, ἂν μὴ καλέσης, ἦξει;
30. Τῷ υἱεὶ πρὸς Αἰγυπτίους ἀπαίροντι καὶ πυνθανομένῳ, τί ἂν ποιῶν αὐτῷ μάλιστα κεχαρισμένα πράττοι, Ἐφόδιον, ἔφη, πρὸς γῆρας κτησάμενος, τὴν ἀρετὴν δηλαδὴ τὸ ἐφόδιον λέγων.
31. Ὁ πλωτικὸς μήτε ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ἐστί, μήτ' ἐν τοῖς βιοῦσι.
32. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ μάλιστ' ἂν ἔνδοξος γενέσθαι καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ πρῶτος χρῶτο τοῖς νόμοις τῆς πατρίδος.
33. Βίας ἐν τινι πτότῳ σιωπῶν καὶ σκωπτόμενος εἰς ἀβελτερίαν ὑπὸ τινος ἀδολέσχου· Καί τις ἂν, ἔφη, δύναιτο μωρὸς ὦν ἐν οἴνῳ σιωπᾶν;
34. Θεώρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πράξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμῆς, τὰς δὲ αἰσχρὰς καλύπτῃς.

Περίανδρου

- Μ**ηδὲν χρημάτων ἔνεκα πράττειν· δεῖ γὰρ τὰ κερδαντὰ κερδαίνειν.
2. Τοὺς μέλλοντας ἀσφαλῶς τυραννήσειν τῇ εὐνοίᾳ δορυφορεῖσθαι δεῖ, καὶ μὴ τοῖς ὄπλοις.
3. Μηδενὶ φθόνει.
4. Ὡσπερ ἡ ἐρυσίβη ἰδίον ἐστί τοῦ σίτου νόσημα, οὕτω φθόνος φιλίας ἐστὶν ἀρρώστημα.
5. Ὡσπερ ὁ ἰὸς σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναψήχει.
6. Ὅσα γὰρ ἂν φθονῆς, τοσούτῳ μειζόνων γίνῃ πρόξενος ἀγαθῶν τῷ φθονομένῳ.
7. Ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τυραννεῖ, ἔφη, Ὅτι καὶ τὸ ἐκουσίως ἀποστῆναι καὶ τὸ ἀφαιρεθῆναι κίνδυνον φέρει.
8. Ἐρωτηθεὶς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε, Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου.
9. Κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κειμήλιον.
10. Λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰς μὴ ποιῶ.
11. Ἐρωτηθεὶς, τί πάντων αἴτιον, ἔφη, Χρόνος.

Τῶν αὐτῶν ἐπτὰ σοφῶν περὶ οἰκονομίας ἀποφθέγματα

Τοῦτον ἄριστον ὁ Σόλων εἶπεν αὐτῷ δοκεῖν οἶκον, ὅπου τὰ χρήματα μήτε κτωμένοις ἀδικία, μήτε φυλάττουσιν ἀπιστία,

μήτε δαπανῶσι μετάνοια πρόσεστιν. Ὁ δὲ Βίας· ἐν ᾧ τοιοῦτός ἐστιν ὁ δεσπότης δι' αὐτόν, οἷος ἔξω διὰ τὸν νόμον. Ὁ δὲ Θαλῆς· ἐν ᾧ πλείστην ἄγειν τῷ δεσπότη σχολὴν ἔξεστιν. Ὁ δὲ Κλεόβουλος· εἰ πλείονας ἔχει τῶν φοβουμένων αὐτὸν τοὺς φιλοῦντας ὁ δεσπότης. Ὁ δὲ Πιττακὸς εἶπεν, ὡς ἄριστος οἶκός ἐστιν ὁ τῶν περισσῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων μηδενὸς ἐνδεόμενος. Ὁ δὲ Χίλων ἔφη, δεῖν μάλιστα βασιλευομένη πόλει προσοικένας τὸν οἶκον· εἴτα προσεῖπεν, ὅτι Λυκούργος πρὸς τὸν κελεύοντα δημοκρατίαν ἐν τῇ πόλει καταστήσαι, πρῶτον, ἔφη, ποιήσον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου δημοκρατίαν.

Τῶν αὐτῶν περὶ πολιτείας ἀποφθέγματα

Καὶ πρῶτος ὁ Σόλων· Ἄλλ' ἀκήκοας μὲν ἦν ἔχω γνώμην περὶ πολιτείας, εἰ δὲ βούλει καὶ νῦν ἀκούειν, δοκεῖ μοι πόλις ἄριστα πράττειν καὶ μάλιστα σώζειν δημοκρατίαν, ἐν ἣ τὸν ἀδικήσαντα τοῦ ἀδικηθέντος οὐδὲν ἦττον οἷ μὴ ἀδικηθέντες προβάλλονται καὶ κολάζουσιν. Δεύτερος δὲ ὁ Βίας ἔφησε, κρατίστην εἶναι δημοκρατίαν, ἐν ἣ πάντες ὡς τύραννον φοβοῦνται τὸν νόμον. Ἐπὶ τούτῳ Θαλῆς τὴν μήτε πλουσίους ἄγαν, μήτε πένητας ἔχουσαν πολίτας. Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ Ἀνάχαρσις· ἐν ἣ τῶν ἄλλων ἴσων ὀριζομένων ἀρετὴ τὸ βέλτιον ὀρίζεται καὶ κακία τὸ χεῖρον. Πέμπτος ὁ Κλεόβουλος ἔφη, μάλιστα σωφρονεῖν δῆμον, ὅπου τὸν ψόγον μᾶλλον οἱ πολιτευόμενοι δεδοίκασι ἢ τὸν νόμον. Ἐκτος δὲ Πιττακός, ὅπου τοῖς πονηροῖς οὐκ ἔξεστιν ἄρχειν, καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔξεστιν ἄρχειν. Μετατραπεῖς δὲ ὁ Χίλων ἀπεφήνατο, τὴν μάλιστα νόμων, ἥκιστα δὲ ῥητόρων ἀκούουσαν πολιτείαν ἀρίστην εἶναι. Τελευταῖος δὲ πάλιν ὁ Περίανδρος ἐπικρίνων ἔφη, δοκεῖν αὐτῷ πάντας ἐπαινεῖν δημοκρατίαν τὴν ὁμοιοτάτην ἀριστοκρατία.

Ἀναχάρσιδος Γνούρου ἀποφθέγματα

Κρεῖττον ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἀξίον ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους.

2. Πρὸς τὴν Σόλωνος οἰκίαν ἀφικόμενος τῶν θεραπόντων τινὶ ἐκέλευσε μηνῦσαι, ὅτι παρήϊη πρὸς αὐτὸν Ἀνάχαρσις, καὶ βούλοιο αὐτὸν θεάσασθαι ξένος τε, εἰ οἷόν τε, γενέσθαι· καὶ ὁ θεράπων εἰσαγγείλας ἐκελεύσθη ὑπὸ τοῦ Σόλωνος εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτι περ ἐν ταῖς ἰδίαις

πατρῖσι ξένους ποιοῦνται· ἔνθεν ὁ Ἀνάχαρις ἐλθὼν ἔφη· νῦν αὐτὸς ἐν τῇ πατρίδι εἰμί, καὶ προσήκει μοι ξένους ποιῆσθαι· ὁ δὲ καταπλαγεὶς τὴν ἐτοιμότητα εἰσέφηρσεν αὐτόν, καὶ μέγιστον φίλον ἐποίησατο.

3. Ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθόν τε καὶ φαῦλον; ἔφη, Γλῶσσα.

4. Γλῶσσης, γαστροῦ, αἰδοίων κράτει.

5. Ὑπὸ μειρακίου παρὰ πότον ὑβρισθεὶς ἔφη· Μειράκιον, ἐὰν νέος ὢν τὸν οἶνον οὐ φέρῃς, γέρων ὢν ὕδωρ οἴσεις.

6. Ἀνάχαρις ἔφη, κίρναμένου κρατῆρος ἐφεστῖον τὸν μὲν πρῶτον ὑγείας πίνεσθαι, τὸν δὲ δευτέρου ἡδονῆς, τὸν δὲ τρίτον ὑβρεως, τὸν δὲ τελευταῖον μανίας.

7. Ἐρωτηθεὶς, εἴ εἰσὶν ἐν Σκύθαις αὐλοί, εἶπεν, Ἄλλ' οὐδὲ ἄμπελοι.

8. Ἐρωτηθεὶς, πῶς οὐκ ἂν γένοιτό τις φιλοπότης, εἶπεν· Εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοι τὰς τῶν μεθύοντων ἀσημοσύνας.

9. Θαυμάζειν φησὶ, πῶς Ἕλληνας ἀρχόμενοι μὲν ἐν μικροῖς πίνουσι, πλησθέντες δὲ ἐν μεγάλοις.

10. Ἀνάχαρις ἔλεγε τῷ νομίσματι πρὸς οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ ἀριθμεῖν χρωμένους ὄρα ἃ τοὺς Ἕλληνας.

11. Ἐρωτηθεὶς, πότερον πλείους εἰσὶν οἱ ζῶντες ἢ οἱ νεκροί, ἔφη· Τοὺς οὖν πλείονας ποῦ τίθης;

12. Μαθὼν τέτταρας δακτύλους εἶναι τὸ πάχος τῆς νεῶς, τοσοῦτον ἔφη τοῦ θανάτου τοὺς πλείονας ἀπέχειν.

13. Ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Ἀττικοῦ, ὅτι Σκύθης ἐστίν, ἔφη· Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν ὄνειδος ἢ πατρίς, σὺ δὲ τῇ πατρίδι.

14. Πῶς, ἔλεγεν, ἀπαγορεύοντες τὸ ψεύδεσθαι ἐν ταῖς καπηλείαις φανερώς ψεύδονται;

15. Ἐρωτηθεὶς, τίνα τῶν πλοίων ἐστὶν ἀσφαλέστερα; ἔφη, Τὰ νενεωλκημένα.

16. Τὸ ἔλαιον μανίας φάρμακον ἔλεγε διὰ τὸ ἀλειφομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπιμαίνεσθαι ἀλλήλοις.

17. Καὶ τοῦτο ἔφη θαυμασιώτατον ἑωρακέναι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τὸν μὲν καπνὸν ἐν τοῖς ὄρεσι καταλείπουσι, τὰ δὲ ξύλα εἰς τὴν πόλιν κομίζουσι.

18. Θαυμάζειν ἔλεγε, πῶς οἱ Ἕλληνες, νομοθετοῦντες κατὰ τῶν ὑβριζόντων, τοὺς ἀθλητὰς τιμῶσιν ἐπὶ τῷ τύπτειν ἀλλήλους.

19. Τὴν ἀγορὰν ὠρισμένον ἔφη τόπον εἰς τὸ ἀλλήλους ἀπατᾶν καὶ πλεονεκτεῖν.

20. Ἀνάχαρις ἔφησεν εὐδαιμονίαν ἄρχοντος νομίζειν, εἰ μὴ μόνος εἴη φρόνιμος.

21. Θαυμάζειν ἔφη, πῶς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγωνίζονται μὲν οἱ τεχνῖται, κρίνουσι δὲ οἱ μὴ τεχνῖται.

22. Παίζειν δεῖ, ὅπως σπουδάσης.

23. Ὀνειδιζόμενος, ὅτι Σκύθης ἐστίν, εἶπεν· Τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ.

24. Ἀρδάλου εἰπόντος· Ἄλλα θεοὶ γε Σκύθαις εἰσὶν· Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη, γλώσσης ἀνθρωπίνης συνιέντες, οὐχ ὥσπερ δὲ οἱ Ἕλληνες, οἰόμενοι Σκυθῶν διαλέγεσθαι βέλτιον, ὅμως τοὺς θεοὺς ὁστέων καὶ ξύλων ἡδῖον ἀκροᾶσθαι νομίζουσιν.

25. Οἶδα καὶ Ἀνάχαρις τὸν Σκύθην ἐν συμποσίῳ

γελωτοποιῶν εἰσαχθέντων ἀγέλαστον διαμείναντα, πιθήκου δ' ἐπεισαχθέντος γελάσαντα φάναι ὡς οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστίν, ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπιτηδεύσει.

26. Ἀνάχαρις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς, διὰ τίνα αἰτίαν ἄνθρωποι λυποῦνται πάντοτε, ἔφη· Ὅτι οὐ μόνον αὐτοὺς τὰ ἴδια κακὰ λυποῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ.

27. Ἀνάχαρις ἔφη πρὸς τὸν ἀποπέμψαντα αὐτόν [Σκυθέων βασιλέα] Ἕλληνας πάντας ἀσχόλους εἶναι ἐς πᾶσαν σοφίην, πλήν Λακεδαιμονίων· τοῦτοισι δὲ εἶναι μούνοισι σωφρόνως δοῦναί τε καὶ δέξασθαι λόγον.

28. Ἀνάχαρις ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ, καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς δεικνύς, ἔλεγεν ὡς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἕτεμον οἱ Ἕλληνες τὴν ἄμπελον, ἤδη καὶ ἐν Σκύθαις ἦν.

29. Ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ τὰς ὄψεις ἡμῶν πλανᾷ, σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρις δι' ὧν εἴρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι γίνονται. Συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὦ Ἀνάχαρις, γυναῖκα γεγάμηκας αἰσχροῦ. Καὶ ὃς ἔφη· Πάνυ γε κάμοι δοκεῖ, ἀλλὰ μοι ἔγχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν καλὴν ποιήσω.

30. Παραγενόμενος εἰς Σκυθίαν καὶ νομιζόμενος τὰ νόμιμα παραλύειν τῆς πατρίδος, πολὺς ὢν ἐν τῷ ἐλληνίζειν, τοξευθεὶς ἐν κυνηγεσίῳ πρὸς τὰδελφοῦ τελευταῖα εἰπὼν, διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος σωθῆναι, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀπολέσθαι. Ἐνιοὶ δὲ τελετὰς ἐλληνικὰς ἐπιτελοῦντα διαχρησθῆναι.

Μύσωνος ἀποφθέγματα

Μ ἢ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζητεῖ· οὐ γὰρ ἔνεκα τῶν λόγων τὰ πράγματα συντελεῖται, ἀλλ' ἔνεκα τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι.

2. Εὐρῶν Ἀνάχαρις. αὐτὸν θέρους ἐχέτην ἀρότρῳ προσαρμόττοντα εἶπεν· Ἄλλ', ὦ Μύσων, οὐχ ὥρα νῦν ἀρότρου· Καὶ μάλα, εἶπεν, ὥστε

ἐπισκευάζειν.

3. Ὡφθη ποτὲ ἐν Λακεδαίμονι μόνος ἐπ' ἔρημίας
γελῶν· ἄφνω δέ τινος ἐπιστάντος καὶ
πυθομένου, διὰ τί μηδενὸς παρόντος γελᾷ· Δι'
αὐτὸ τοῦτο, ἔφη.

Ἐπίγραμμα ἀδέσποτον εἰς τοὺς ἑπτὰ
σοφούς

Ἐπτὰ σοφῶν ἔρέω κατ' ἔπος πόλιν,
οὔνομα, φωνήν. Μέτρον μὲν Κλεόβουλος
ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον. Χίλων δ' ἐν κοίλῃ
Λακεδαίμονι· γνῶθι σεαυτόν. Ὅς δὲ Κόρινθον
ἔναιε, χολοῦ κρατέειν Περίανδρος. Πιττακὸς
οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ Μιτυλήνης. Τέρμα
δ' ὄρᾱν βιότοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις. Τοὺς
πλέονας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ἠῦδα.

Ἄντιπάτρου εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς
ἐπίγραμμα

Ἐπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλε, σὲ μὲν
τεκνώσατο Λίνδος,
ἃ μφὶ δὲ Σισυφία χθῶν Περίανδρον ἔχει,
Πιττακὸν ἢ Μιτυλήνα, Βίαντα δὲ διὰ Πριήνη,
Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα δίκας,
ἃ Σπάρτα Χεῖλωνα, Σόλωνα δὲ Κεκροπίς αἶα·
πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας.